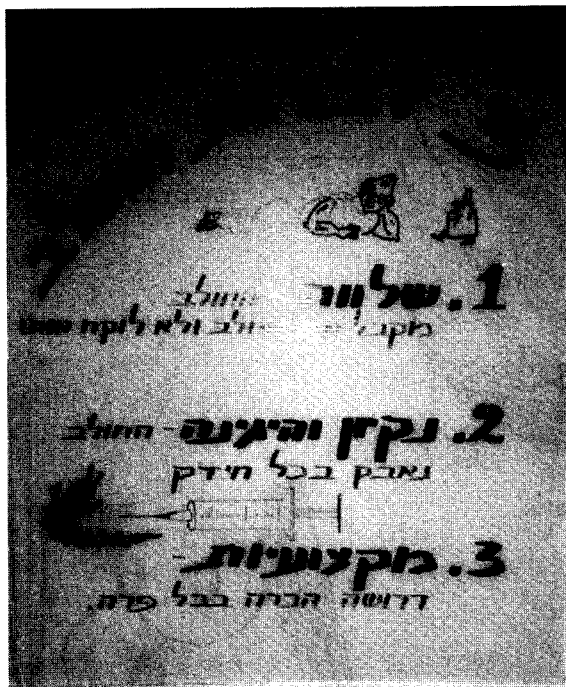

ברפתות

תמונות מן השטח
(כל הסבר מיותר)

צולם ברפת עין השופט,
ינואר 1987.

צולם ברפת נירים,
דצמבר 1988.

כך ייעשה לרפת שאינה מחוברת ליסודותיה

אותרם בתוך ביתם פנימה. הפעם הגגות לא נשברו, זה כבר לא האסבסט הישן, אלא פלטות מחומר עמיד ומחומר היטב למבנה לבל יעופו. חבל שהעמודים של הסככה ברוב עצלותם כאילו רק נשענו על היסודות ומכל מקום, לא הספיקו לפתח מערכת שורשי ברזל שחיה בסימביוזה עם היסודות. אז כשבאה הסופה הגדולה, כזאת אחת למאה שנה, היא הרימה את כל הסככה תוך שליפת מערכת העמודים כולה מתוך הבטון – הסככה פשטה רגליים (ראה תמונה). הרפתנים הודיעו לי שיש מה לצלם ועוד באותו שבוע באתי כדי להנציח את המקרה המיוחד הזה. המאווררים עדיין היו מחוברים וכנפיהם הסתובבו קלות בברזיה של בוקר נאה. אין מה לבוא בטענות לבוני הרפת. עובדה, הקונסטרוקציה עמדה בסופה, כיסוי הגג היה מעולה, המאווררים עדיין מחוברים ומוכנים להפעלה, נדמה לי שאפילו כבל החשמל לא נקרע. רק החיבור עם היסודות, היסודות...

כזכור לכולנו, החורף האחרון התחיל ביושב מפחיד ועד חנוכה כבר דובר על בצורת קשה, כזאת שחווים אותה רק אחת לשנים רבות. היה מי שציפה לגשם שיורד והיה מי שתיכנן מה לעשות עם הפיצויים בגין נזקי טבע – אם וכאשר יקציבו לכך הסכומים הדרושים. הפטריוטים האמיתיים שבינינו הפסיקו לשנות מים, שמא יצטרכו את מלוא הכמות להשקיה, ועברו למשקאות טבעיים מבקבוקים. והיה מי שהתפלל – וזה דווקא הצליח.

כבר בסוף דצמבר ירד "מבול", תוך סופה חזקה מאד בעיקר לאורך החוף.

עד כדי כך, שגגות האסבסט ברפת קיבוץ געש נשברו והפכו לרפד ולמרמס. עם שוך הרוח הלכו ותיקנו; הפעם השתמשו במשטחי איזכורית העמידים יותר בפני רוחות וסופות. לשם יתר בטחון עוד הידקו אותם היטב לקונסטרוקציה של הגגות.

אז בראשית פברואר היתה שוב סופת גשמים – גשמי ברכה לכל הדעות, פרט לאלה שקיבלו

